

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/68/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517204364
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8517204364.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému N. B., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX W. XXX, občan SR, o zaplatenie 298,36 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 1Csp/57/2017 - 104 zo dňa 23.01.2019, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi sumu vo výške 182,22 Eur s 5,05 % úrokom z omeškania zo sumy 103,19 Eur od 10.04.2015 do zaplatenia; 5,05 % úrokom z omeškania zo sumy 3,47 Eur od 12.05.2015 do zaplatenia; s 5,05 % úrokom z omeškania zo sumy 25,70 Eur od 10.06.2015 do zaplatenia; s 5,05 % úrokom z omeškania zo sumy 25,70 Eur od 10.07.2015 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. III. Žalovanému uložil povinnosť uhradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 22,14 %.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ustanovením § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, § 491, § 524 a § 544 Občianskeho zákonníka a § 43 ods. 1 a 12, § 44 ods. 1 zákona č. 351/2001 Z.z. o elektronických komunikáciách.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že z obsahu zmluvy o pripojení vyplýva, že jej uzavretím vznikla právnomu predchodcovi žalobcu povinnosť poskytovať žalovanému telekomunikačné služby a žalovanému povinnosť uhrádzať cenu za poskytované služby vo výške, ktorá bola vyúčtovaná jednotlivými faktúrami. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu si svoju povinnosť zo zmluvy o pripojení splnil a dohodnuté telekomunikačné služby žalovanému poskytol, čo preukázal predloženými faktúrami. V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali tvrdenie žalobcu, že žalovaný si svoju povinnosť zaplatiť cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v dohodnutej lehote splatnosti nespĺnil, keď cenu poskytnutých služieb spolu vo výške 182,22 Eur s DPH žalobcovi nezaplatil, čo vyplýva aj z predložených faktúr. Dĺžnú sumu nezaplatil ani ku dňu vyhlásenia rozsudku, preto súd žalobe v časti o zaplatenie ceny za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 182,22 Eur s DPH vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť túto dĺžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

4. Žalobca si žalobou neuplatnil účtované poplatky za upomienky a iné služby, preto sa nimi súd prvej inštancie v ďalšom už nezaoberal.

5. Čo do zmluvnej pokuty vo výške 116,14 Eur vyúčtovanej faktúrou č. 7600875381 súd prvej inštancie dospel k záveru, že tento nárok nie je dôvodný. Konštatoval, že nárok na zmluvnú pokutu žalobca odôvodnil tým, že postupca a žalovaný sa dohodli, že porušením záväzku viazanosti vznikne postupcovi právo na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta okrem sankčnej a prevenčnej funkcie predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenej postupcovi v dôsledku porušenia záväzku viazanosti vzhľadom na benefity, ktoré postupca poskytol žalovanému na základe Zmluvy. Benefity sa rozumie súčet všetkých zliav zo štandardných poplatkov za poskytnuté telekomunikačné služby ako aj zľava z ceny mobilného telefónu, ktorá predstavuje rozdiel medzi neakciovou a akciovou kúpnu cenou, ak bol žalovanému na základe Zmluvy telefón poskytnutý. Benefity poskytnuté žalovanému súd uvedené v Zmluve alebo v Cenníku. Vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty bola vypočítaná podľa vzorca, ktorý vyjadruje denné klesanie zo základu pre výpočet počas plynutia doby viazanosti až do dňa ukončenia Zmluvy v dôsledku porušenia záväzku viazanosti alebo do dňa prerušenia poskytnutia telekomunikačných služieb v dôsledku porušenia záväzku viazanosti. Súd prvej inštancie k uvedenej argumentácii žalobcu uviedol, že z odôvodnenia tohto nároku nie je zrejmé, kedy si žalovaný prestal plniť zmluvné povinnosti a teda akým spôsobom došlo ku kráteniu dojednanej zmluvnej pokuty a určeniu ich žalovanej výšky a tieto skutočnosti nie je možné zistiť ani z predložených listinných dôkazov. Zároveň súd prvej inštancie poukazoval na skutočnosť, že nie je jeho úlohou požadované informácie dedukovať z prípadne predložených listinných dôkazov, nakoľko žaloba má obsahovať v zmysle § 132 ods. 1 C.s.p. opísanie rozhodujúcich skutočností, tak aby bol nárok jednoznačne identifikovateľný a určitý pričom v zmysle § 132 ods. 2 C.s.p. opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Vzhľadom na to, že žalobca v konaní nepreukázal, ako dospel k žalovanej výške zmluvnej pokuty, súd konštatoval, že svoj nárok tak nepreukázal, neunesol dôkazné bremeno a teda jeho nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty nie je dôvodný a v tejto časti žalobu zamietol.

6. Súd 1. inštancie zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania, pretože je v omeškani s plnením peňažného záväzku, avšak len z priznanej sumy. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 103,19 Eur od 10.04.2015 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3,47 Eur od 12.5.2015 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 25,70 Eur od 10.06.2015 do zaplatenia, vo výške 5,5 % ročne zo sumy 25,70 Eur od 10.07.2015 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 24,16 Eur od 10.08.2015 do zaplatenia, t.j. v každom prípade odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej - ktorej faktúry do zaplatenia. V danom prípade žalobcovi prislúchajú úroky z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB bola v čase omeškania vo výške 0,05 %, teda žalobca má nárok na úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne, ktorý mu súd ako zákonný priznal.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil súd 1. inštancie ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.). Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 298,36 Eur, úspešný bol v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 182,22 Eur, čo vo vzťahu k celkovo žalovanej sume predstavuje úspech v 61,07 %, kým žalovaný bol úspešný v prevyšujúcej časti, čiže v 38,93 %. Po započítaní pomeru úspechu a neúspechu oboch účastníkov bol žalobca úspešný v 22,14 % a v tomto rozsahu má právo na náhradu trov konania voči žalovanému o ktorých výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré vydá súdny úradník.

8. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, a to iba čo do výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 C.s.p. zmenil tak, že vyhovie žalobe o zaplatenie sumy 116,14 Eur, respektíve v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 C.s.p. rozsudok v tejto časti zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 48,18 Eur. Žalobca konštatoval, že právny predchodca žalobcu a žalovaný si dohodli zabezpečovací inštitút zmluvnej pokuty pre prípad porušenia záväzku viazanosti, ktorý je definovaný v bode 3 dodatku a ktorý okrem iného podľa písm. c/ tohto odseku je nezaplatenie ceny za poskytnuté služby účastníkom do 45 dní po splatnosti na základe ktorého vznikne podniku právo na odstúpenie od zmluvy. Záväzok účastníka riadne a včas platiť cenu za poskytovanie služby je definovaný aj v odseku 1 písm. b/ dodatku. Žalovaný sa dostal do omeškania s platením faktúr za služby poskytované právnym predchodcom

žalobcu, čo je zrejmé aj z uplatneného nároku, ktorého prevažnú časť predstavujú neuhradené faktúry za poskytnuté služby. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný porušil svoju povinnosť poskytnúť žalobcovi zmluvne dohodnuté protiplnenie, t.j. neuhrádzal faktúry vystavené na poskytnuté služby riadne a včas. Zároveň žalovaný uvedenú skutočnosť nijakým spôsobom nerozporoval ani nepreukázal. Súd však toto porušenie zmluvných poistení vôbec nezohľadnil. Odôvodnenie napadnutého rozsudku absolútne nereflektuje požiadavku uvedenú v ustanovení § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb na ktoré bola zmluva uzavretá, a na všetky okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvy v dobe uzavretia zmluvy, a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu od ktorej závisí. Naopak súd 1. inštancie pristúpil k hodnoteniu predmetnej podmienky v čisto všeobecnej rovine, keď sa nezaoberal nárokom na zmluvnú pokutu s ohľadom na konkrétne okolnosti, t.j. skutočne nárokovaná výška zmluvnej pokuty vo vzťahu k výške dlžnej sumy, časové obdobie v ktorom bol žalovaný v omeškaní, závažnosť porušenia povinností a podobne. Žalobca má za to, že spôsob akým došlo medzi stranami k dohode o zmluvnej pokute je individuálne dojednanie zmluvnej pokuty a to práve s ohľadom na to, že žalovaný mal možnosť vybrať si mobilný telefón a k tomu poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných tovarov a služieb, k čomu je logicky napočítaná suma zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta totiž predstavuje paušalizovanú náhradu škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Zároveň je v danom prípade výška zmluvnej pokuty paušalizovanou náhradou škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Škoda pozostáva z ceny telefónu a sumy, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku poskytnutia iných služieb za akciové ceny, práve s ohľadom na dobu viazanosti. Zmluvnou pokutou si žalobca zabezpečuje zároveň návratnosť poskytnutej zľavy zo stanovenej ceny poskytovanej služby alebo navrátených zariadení, ktoré boli žalovanému poskytnuté v rámci zvýhodnenej ceny. Právny predchodca žalobcu určil výšku zmluvnej pokuty vo vzťahu k cene poskytnutého zariadenia a zľavenej cene za poskytované služby. Žalovanému bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v zníženej výške 116,14 Eur so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti, a to vrátane dní počas ktorých bol žalovaný ešte pripojený, respektíve poskytovanie služieb vo vzťahu k SIM karte ešte nebolo prerušené. Avšak svoje zmluvné povinnosti riadne a včas platiť za poskytnuté služby si neplnil. Zmluvná pokuta bola v dodatku vyjadrená regresívnym spôsobom, čo znamená, že základ zmluvnej pokuty sa znižuje o čiastku zodpovedajúcu počtu dní uplynutých z doby viazanosti. V tejto súvislosti poukázal žalobca na súdne rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co/142/2016 zo dňa 19.10.2017 Okresného súdu Ždiaru nad Hronom sp.zn. 4Csp/24/2016 zo dňa 15.08.2017 a Okresného súdu Malacky sp.zn. 7C/256/2016 zo dňa 27.10.2017.

9. Odvolanie žalobcu bolo zaslané na vyjadrenie žalovanému. Zo strany žalovaného vyjadrenie súdu zaslané nebolo.

10. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu 1. inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasledujúcich C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 C.s.p. a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 23.01.2020 a zistil, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti nie je dôvodné.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte k namietaným nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

13. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia vo vzťahu k zamietavému výroku uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraných spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil správne právne závery, ktoré primerane vysvetlil.

14. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty bola vypočítaná podľa vzorca, ktorý vyjadruje denné klesanie zo základu pre výpočet počas plynutia doby viazanosti až do dňa ukončenia zmluvy v dôsledku porušenia záväzku viazanosti alebo do dňa prerušenia poskytnutia telekomunikačných služieb v dôsledku porušenia záväzku viazanosti. Z odôvodnenia nároku v žalobe nie je skutočne zrejmé kedy si žalovaný prestal plniť zmluvné povinnosti a teda akým spôsobom došlo ku kráteniu dojednanej zmluvnej pokuty a určeniu žalovanej žalobou uplatnenej výšky 116,14 Eur. Možno súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že uvedené nie je zrejmé ani z listinných dôkazov, ktoré boli predložené k žalobe. Je pravdou tak, ako uvádza súd 1. inštancie, že úlohou súdu nie je požadované informácie dedukovať z prípadne predĺžených listinných dôkazov nakoľko žaloba má dokazovať v zmysle ustanovenia § 132 ods. 1 C.s.p. opísanie rozhodujúcich skutočností tak, aby bol nárok jednoznačne identifikovateľný a určitý, pričom v zmysle ustanovenia § 132 ods. 2 C.s.p. opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Preto odvolací súd konštatuje, že pokiaľ žalobca v konaní nepreukázal ako dospel k žalovanej výške zmluvnej pokuty neniesol dôkazné bremeno a teda nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty nie je dôvodný a zamietnutie žaloby v tejto časti súdom 1. inštancie bolo opodstatnené. Odvolací súd zároveň poukazuje na obsah odvolania žalobcu, ktorý všeobecne hovorí o zmluvnej pokute a zároveň zdôrazňuje, že žalovanému bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v zníženej výške 116,14 Eur so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti a to vrátane dní počas ktorých bol žalovaný ešte pripojený, respektíve poskytovanie služieb vo vzťahu k SIM karte ešte nebolo prerušené. Avšak svoje zmluvné povinnosti riadne a včas platiť cenu za poskytnuté služby si nesplnil. Žalovaný ani tu neuvádza presne od kedy do kedy sa počítajú a zohľadňujú dni, ktoré uplynuli z doby viazanosti vrátane dní počas ktorých bol žalovaný ešte pripojený. Uvedené sa zhoduje aj s údajom v žalobe, keď žalobca uvádza, že vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty = základ pre výpočet - (počet dní uplynutí z doby viazanosti/celkový počet dní viazanosti * základ pre výpočet).

15. Cieľom dôkaznej povinnosti je uznesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu v opačnom procesnom postavení než je strana sporu, ktorá nespĺnila alebo nedostatočne splnila svoje dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou totiž rozumieme zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V zmysle uplatňovania dôkazného bremena spočíva zabezpečenie reálne uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoju rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze ktorej dopad, teda neúspech v konaní pričíta tej strane sporu na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

16. Žalobca tak ako bolo popísané vyššie, a tak ako to konštatuje súd 1. inštancie svoju dôkaznú povinnosť neunesol. Nevysvetlil kedy si žalovaný prestal plniť zmluvné povinnosti a teda akým spôsobom došlo ku kráteniu dojednanej zmluvnej pokuty a určeniu žalovanej výšky zmluvnej pokuty. Preto odvolací súd správne žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Správne rozhodol i o trovách konania.

17. Preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p. Neúspešný žalobca nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo a úspešnému žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. Preto odvolací súd v

súlade so zásadou hospodárnosti konania vyslovil, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.